

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Provazníkové a soudkyň Mileny Tatičkové a JUDr. Dany Kostkové v právní věci žalobkyně **Českomoravské investiční, a.s.**, IČ: 49969854, se sídlem Brno, Bartošova 1833/6, zastoupené Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem, se sídlem Ostrava - Mariánské Hory, ulice 28. října 219/438, proti žalovaným **1/ TOBA TRADE, s.r.o.**, IČ 26860414, se sídlem Ostrava, Radvanice, Ludvíkova 1351/16, zastoupené JUDr. Světlanou Vargovou, advokátkou, se sídlem Musorgského 14, Ostrava, a **2/ Správě železniční dopravní cesty, s.o.**, IČ 70994234, se sídlem Prvního pluku 367/5, Praha 8 – Karlín, **o určení neplatnosti kupní smlouvy**, o odvolání žalobkyně a první žalované proti rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 11.6.2009, č.j. 8C 7/2007 – 348,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.

II. Žalobkyně je **povinna** zaplatit první žalované na nákladech odvolacího a dovolacího řízení 85 888 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Světlaně Vargové, advokátky se sídlem Ostrava 1, Musorgského 14.

III. Žalobkyně je **povinna** zaplatit druhé žalované na nákladech dovolacího řízení 5000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalobkyně a druhá žalovaná nemají navzájem právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Soud I. stupně zamítl určovací žalobu, kterou se žalobkyně domáhala určení neplatnosti kupní smlouvy uzavřené mezi žalovanými, jejímž předmětem byl převod vlastnického práva k budově č.p. 209 na stavebním pozemku č. 4115/7 a tohoto stavebního pozemku v k. ú. a. a obci Poděbrady. Zamítl rovněž určovací žalobu o určení neplatnosti

kupní smlouvy žalovaných, týkající se převodu vlastnického práva k budově č.p. 12 na stavebním pozemku č. 72 a tohoto stavebního pozemku v k. ú. Dvory u Nymburka, části obce Veleliby. Uložil žalobkyni, aby uhradila první žalované na nákladech řízení 169 601 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám její advokátky. Dále rozhodl, že ve vztahu mezi žalobkyní a druhou žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

K odvolání žalobkyně změnil odvolací soud rozsudkem ze dne 10.12.2009, čj. 27Co 497/2009 – 393 rozsudek soudu I. stupně. Určil, že kupní smlouvy týkající se převodu vlastnického práva ke shora uvedeným nemovitostem jsou neplatné a uložil žalovaným, aby zaplatili žalobkyni na nákladech řízení před soudem I. stupně a soudem odvolacím částku 118 178 Kč. Na rozdíl od soudu I. stupně shledal, že žalobkyně má naléhavý právní zájem na určení neplatnosti kupních smluv, neboť jako neúspěšná uchazečka o koupi dotčených nemovitostí by mohla při opakování výběru kupujícího znovu uplatnit svůj zájem nemovitosti získat. Odkázal na závěry vyplývající z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4813/2007 ze dne 25.2.2009. Dále se zabýval tím, zda při převodu tohoto majetku z majetku druhé žalované na právnické či fyzické osoby bylo třeba respektovat přiměřeně postupy zpeněžení vyplývající ze zákona č. 92/1991 Sb. a dospěl k závěru, že bylo. Přímý prodej předem vybranému zájemci nebyl v daném případě využitelný. Jestliže druhá žalovaná zvolila způsob zpeněžení přímým prodejem kupci vybranému pověřenou realitní kanceláří, shledal kupní smlouvy absolutně neplatné pro rozpor se zákonem.

K dovolání druhé žalované dovolací soud zrušil rozsudek odvolacího soudu ze dne 10.12.2009, čj. 27 Co 497/2009 – 393 v celém rozsahu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že závěry o naléhavosti právního zájmu na určení neplatnosti smluv podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25.2.2009, sp. zn. 28Cdo 4813/2007 se vztahují pouze na prodej obecního majetku. Na posouzení dané věci nejsou použitelné. Vyslovil závazný právní názor, že žalobce nemá naléhavý právní zájem na určení neplatnosti dotčených kupních smluv.

Naléhavý právní zájem je prvotním předpokladem úspěšnosti žaloby na určení (§ 80 písm. c/ občanského soudního řádu). Jestliže žalobce podle závazného právního názoru dovolacího soudu naléhavý právní zájem na určení neplatnosti kupních smluv o převodu vlastnického práva k rodinnému domu č.p. 209, na stavením pozemku č. 4115/7 a tohoto stavebního pozemku v katastrálním území a obci Poděbrady, kupní smlouvy, týkající se převodu vlastnického práva k rodinnému domu č.p. 12 na stavebním pozemku č. 72 a tohoto stavebního pozemku v obci Dvory u Nymburka, nemá, postupoval soud I. stupně správně, pokud jeho žalobu zamítl.

Uvedené důvody vedly odvolací soud k potvrzení rozsudku soudu I. stupně (§ 219 občanského soudního řádu). Nemá-li žalobkyně na daném určení naléhavý právní zájem, nemůže být její určovací žaloba úspěšná.

O nákladech odvolacího a dovolacího řízení mezi účastníky rozhodl odvolací soud za použití § 224 odst.1 a § 142 odst. 1 občanského soudního řádu. Žalované, které byly zcela úspěšné, mají proti neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů odvolacího a dovolacího řízení.

Druhé žalované v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly. V dovolacím řízení jí vznikly náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 5 000 Kč. Tuto procesní situaci vystihují výroky, žalobkyně je povinna zaplatit druhé žalované na nákladech dovolacího

řízení částku 5 000 Kč, a že druhá žalovaná a žalobkyně nemají navzájem právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Náklady první žalované vypočetl odvolací soud na 85 888 Kč. Za první odvolací řízení činily náklady první žalované 52 684 Kč. Odměna 2 x 20 000 Kč (§ 5 písm. b/ a § 17 písm. b/ vyhlášky č. 484/2000 Sb., ve znění vyhl. č. 277/2006 Sb. Proběhla dvě odvolací řízení ve věci sp. zn. 8C 6/2007 a sp. zn. 8C 7/2007. K jejich spojení v jediném řízení došlo až následně. Dále první žalované vznikly náklady za 4 paušální náhrady výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/96 Sb.), za promeškaný čas za 14 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 4 vyhlášky č. 177/11996 Sb.), cestovné hromadnými dopravními prostředky z Ostravy do Prahy a zpět ve 1 564 Kč a 20 % daň z přidané hodnoty ve výši 8 520 Kč.

Za odvolací řízení po zrušení věci dovolacím soudem byly první žalované přiznány náklady ve výši 15 844 Kč. Odměna 10 000 Kč (§ 5 písm. b/ a § 18 odst. 1 a § 10 odst. 3 vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve znění vyhlášky č. 277/2006 Sb., jedna paušální náhrada výdajů 300 Kč. Odvolací soud nepřiznal žalované odměnu ve výši 20 000 Kč a dvě paušální náhrady výdajů, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že jiný úkon, než účast u jednání advokátka první žalované neučinila. Dále žalované přiznal náhradu za promeškaný čas za 16 půlhodin po 100 Kč a cestovné 1 564 Kč hromadnými dopravními prostředky v prokázané výši a 20% daň z přidané hodnoty ve výši 2 380 Kč.

Dovolací náklady přiznal odvolací soud první žalované v částce 12 360 Kč. Odměna 10 000 Kč, jedna paušální náhrada výdajů 300 Kč, soudní poplatek z dovolání 5 000 Kč a 20% daň z přidané hodnoty ve výši 2 060 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od jeho doručení k soudu I. stupně dospěje Nejvyšší soud České republiky k závěru, že rozsudek má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 2. prosince 2010

Za správnost vyhotovení:
Davídková Ivana

JUDr. Věra Provazníková
předsedkyně senátu, v.r.